

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 9C/353/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312216593
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2014:4312216593.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou Mgr. Janou Benkovičovou v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSŤ s.r.o., IČO: 35 807 598 so sídlom v Bratislave, Pribinova ul. č. 25, zast. Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti odporcovi: Slovenská republika v jej mene: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd návrh zamietla.
Odporcovi súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu k zaplateniu sumy 175,- eura z titulu majetkovej škody a 1.051,08 eur z titulu nemajetkovej ujmy, z dôvodu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nedodržaní 30 dňovej lehoty na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia, pričom súd rozhodol o tejto žiadosti s omeškaním vo veci vedenej exekútorom pod exekučným číslom EX 106/2005.

Okresný súd Nitra vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 9C/353/2012-43 zo dňa 27.6.2013 tak, že návrh navrhovateľa zamietol a odporcovi nepriznal náhradu trov konania.

Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 8 Co 164/2014 - 61 zo dňa 15. 10. 2014 rozsudok súdu 1. stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, odôvodnenie napadnutého rozhodnutia súdu 1. stupňa nie je preskúmateľné v časti, pokiaľ sa týka otázky, či pre rozhodnutie exekučného súdu o návrhu navrhovateľa ako oprávneného na zmenu exekútora v exekučnom konaní platila tridsaťdňová lehota, teda pre nedostatok skutkových a právnych dôvodov, keď súd 1. stupňa nedostatočne zdôvodnil, na základe čoho dospel k záveru, že v danej veci existovala 30 dňová lehota na rozhodnutie exekučného súdu o zmene exekútora a prečo v danej veci citoval a aplikoval znenie exekučného poriadku účinného k 31.5.2010 s poukazom na dátum začatia exekúcie.

Právny zástupca navrhovateľa ani odporca sa na pojednávanie nedostavili, neúčast' ospravedlnili, mali doručené predvolanie a preto v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. súd pojednával v ich neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so správou súdnej exekútky, so spisom Okresného súdu Levice sp. zn. 9Er/64/2005 a z neho návrh na zmenu exekútora, výzva súdu, vyčíslenie trov exekúcie, žiadosť o informáciu o stave konania, uzneseniami, odvolaniami a dospel k tomuto skutkovému a právnemu záveru:

Zo spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 9Er/64/2005 súd zistil, súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia dňa 16.2.2005, pričom oprávnený mu podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 3.2.2005.

Oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora na Okresný súd Levice dňa 25.5.2009. Súdny exekútor Mgr. Katarína Baňarová, ktorá bola poverená exekúciou poverením zo dňa 23.2.2005, zaslala stanovisko k návrhu oprávneného žiadala priznať trovy exekúcie. Oprávnený zaslal žiadosť o informáciu o stave konania dňa 27.9.2010.

Okresný súd levice uznesením č.k. 9Er/64/2005 - 18 zo dňa 5.1.2011 zamietol návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora, zastavil exekučné konanie a rozhodol o trovách.

Exekučným titulom bola notárska zápisnica. Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 9CoE 55/2012-30 zo dňa 30.4.2012 vec zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu či je splnomocnenie platným právnym úkonom a uznanie dlhu na základe takto udeleného plnomocenstva v notárskej zápisnici, nakoľko splnomocnenie, ktoré udelila povinná v zmluve o úvere je koncipované široko a všeobecne, tiež nie je zrejmé aká suma bola v priebehu exekučného konania vymožená. Z exekučného spisu súdnej exekútorke Mgr. Kataríny Szaboovej EX 106/2005 bolo zistené, že v priebehu exekučného konania bola vymožená časť pohľadávky.

Navrhovateľ špecifikoval majetkovú škodu náklady navrhovateľa v období medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia a rozhodnutím o nej, pričom malo ísť o pracovné výkony zamestnancov pomocou informačného systému v sume 70 eur, náklady na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40 eur a administratívne náklady v sume 15 eur. Navrhovateľ sa zároveň domáhal nemajetkovej ujmy, keď márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa na vymoženie pohľadávky, keď mohlo dôjsť k zániku povinného, k strate kontaktu s povinným, k insolventnosti povinného. Nemajetková ujma má predstavovať satisfakciu za konkrétne porušenie zákona. Pri výške nemajetkovej ujmy navrhovateľ vychádzal z toho, že Ústavný súd SR za prietahy v konaní priznáva priemerne 660 eur ročne a navrhovateľ sa domáhal sumy 55,32 eur za každý mesiac, pričom upozornil na to, že exekučný súd bol v danej veci nečinný viac ako 595 dní.

Odporca v písomnom vyjadrení navrhol návrh zamietnuť. Mal za to, že návrh je zmätočný, keď navrhovateľ síce podal písomný návrh a poukazoval na konkrétne dôkazy, žiadne dôkazy však sám nepredložil. Nie je jasný ani titul nároku na náhrady škody. Navrhovateľ nepodnikol žiadne kroky pre odstránenie neželaného stavu v prietahoch v konaní. Mal za to, že návrh je podaný predčasne, keď neuplynula 6 mesačná doba na predbežné prerokovanie nároku, v rámci ktorej navrhovateľ neposkytol žiadnu súčinnosť, na základe čoho odporca nepovažoval nárok za predbežne prerokovaný. K samotnému postupu súdu odporca uvádzal, že z praktického hľadiska je lehota na zmenu exekútora objektívne nedodržateľná vzhľadom na úkony súdu spojené s týmto návrhom ako je doručenie návrhu pôvodnému exekútorovi, vyčíslenie trov pôvodného exekútora či zaslanie originálu spisu. Počas prejednávania takéhoto návrhu nemôže prísť ku škode, keď pôvodný exekútor je stále oprávnený vykonávať všetky úkony vo veci výkonu exekúcie. Navrhovateľ vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie zbytočných prietahov v zmysle citovaného ustanovenia svoje tvrdenie nepreukázal. Nevyužil všetky prostriedky pre nápravu práva na prerokovanie veci bez zbytočného prietahu (sťažnosť, podnet na konanie vo veci a podobne). Odporca namietal vyčíslenie materiálnej škody, keď mal za to, že požadovať paušálnu sumu je nesprávne a účelové. Je potrebné preukázať skutočnú škodu listinnými dôkazmi, čo navrhovateľ nepreukázal. K nemajetkovej ujme odporca uviedol, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu, keď mal za to, že prietahy v konaní môže posudzovať len ústavný súd. Všeobecný súd nemôže hodnotiť, či iný všeobecný súd i nadriadení nekonali, bez zbytočných prietahov. Taktiež je potrebné brať do úvahy, či ide o vznik nemajetkovej ujmy u fyzických, či právnických osôb, keď treba prihliadať aj na dobré mravy u poškodenej osoby. V tomto prípade odporca poukazoval na nie vždy legitímne postupy navrhovateľa vo vzťahu k spotrebiteľom. Vzhľadom na to, že išlo o spotrebiteľský vzťah, bolo na mieste podrobné skúmanie, vzhľadom na zvýšené riziko ohrozenia alebo porušenie práva spotrebiteľa. Z tohto pohľadu je návrh navrhovateľa v rozpore s dobrými mravmi, keď si požaduje náhradu škody od štátu, ktorá mala vzniknúť pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite navrhovateľa. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku podľa odporcu nemožno tvrdiť, že navrhovateľovi vznikla škoda postupom okresného súdu. Odporca mal za to, že navrhovateľ nepreukázal, že by v namietanom konaní, došlo k nesprávnemu úradnému

postupu, že by mu vznikla nemajetková ujma, či majetková škoda. V prípade návrhu na zmenu exekútora pre dátumom 23.04.2009 namietal premlčanie návrhu.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 1. zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení platnom v čase začatia tohto konania a podania návrhu na vydanie poverenia štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení v čase začatia tohto konania a podania návrhu na vydanie poverenia právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení v čase vydania poverenia a podania tohto návrhu ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v prípade, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

Podľa § 44 ods. 6 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (účinný v čase začatia exekučného konania) ak oprávnený požiada súd o zmenu exekútora a súd po vyjadrení exekútora žiadosti oprávneného vyhovie, vykonaním exekúcie poverí súd exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu písomne postúpi. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Odmena pôvodného exekútora sa však vypočíta tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

Podľa § 238 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. konania začaté pred 1. septembrom 2005 sa dokončia podľa práva platného do 31. augusta 2005, ak odsek 2 neustanovuje inak.

Nevyhnutnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú: a/ protiprávny úkon resp. škodová udalosť, b/ vznik škody, c/ príčinná súvislosť (kauzálny nexus) medzi protiprávnym úkonom (škodovou udalosťou) a vznikom škody , d/ zavinenie (len v prípade subjektívnej zodpovednosti , pri objektívnej zodpovednosti nie je podstatné, či zodpovedný subjekt vznik škody zaviniel alebo nie).

Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákonom č. 514/2003 Z. z. koncipovaná ako zodpovednosť objektívna (podľa § 3 ods. 2 zodpovednosti podľa ods. 1 sa nemožno zbaviť) čo znamená, že zo strany oprávneného subjektu (poškodeného) nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu resp. neobanlivosti, ale stačí preukázať , že škoda (ak vznikla) je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu (tzv. zodpovednosť za výsledok) . Ústavným základom uvedenej zodpovednosti je čl. 46 ods. 3 ústavy („ Každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu , iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom“).

Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku , ktorý musí byť priamy , bezprostredný, neprerušovaný, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu.

Teda nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve (iba) týmto postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim t. j. ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil.

Návrh vychádza z platnej úpravy, nakoľko existuje možnosť domáhať sa ochrany svojich práv využitím inštitútu ústavnej sťažnosti v súlade s ustanovením § 127 ods. 1 Ústavy SR. Otázkou, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmať ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti (resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prietahy). Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prietahov.

Pokiaľ by súd konajúci o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prietahov, znamenalo by to absurdný záver, keďže všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve.

V zmysle citovaných zákonných ustanovení vzhľadom na uvedené skutočnosti súd návrh zamietol. Podľa súdu bol návrh dostatočne špecifikovaný v zmysle § 43 O.s.p. a zákona č. 233/1995 Z.z. platného v čase podania návrhu. Navrhovateľ v petite návrhu uviedol čoho sa domáha, voči komu a z akého dôvodu. Nepredloženie dôkazov, nie je dôvod na zastavenie konania, ale na prípadné zamietnutie návrhu. Súd mal k dispozícii ako dôkaz predmetný exekučný spis. Uplynula šesťmesačná lehota od prijatia žiadosti a navrhovateľ sa nároku domáhal na súde. Navrhovateľ sa domáhal škody za nesprávny úradný postup z dôvodu, že k zmene exekútora nedošlo v zákonnej 30 dňovej lehote. Súd v tomto prípade neskúmal či prišlo k prietahom v konaní. Zisťoval, či došlo k nedodržaniu zákonnej lehoty, z akého dôvodu a či je to dôvod na náhradu škody, resp. či vôbec nejaká škoda vznikla. Nárok na náhradu škody si navrhovateľ uplatňoval podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z., keď podľa neho príslušný súd svojím postupom porušil povinnosť orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, resp. bez zbytočných prietahov v konaní. Ohľadne prípadného prietahu sa nevedelo žiadne disciplinárne konanie, neriešila sťažnosť na prietahy v konaní, nerozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky, či Európsky súd pre ľudské práva. V danom prípade ohľadne návrhu navrhovateľa ako oprávneného na zmenu súdneho exekútora v exekučnom v konaní neplatila tridsaťdňová zákonná lehota. Návrh na súd bol podaný 28.9.2012, návrh na zmenu exekútora

bol podaný dňa 25.5.2009, návrh na predbežné prejednanie nároku navrhovateľa dňa 30.5.2012, pričom lehotu troch rokov nemožno počítať od podania návrhu na zmenu exekútora a to v súvislosti s posudzovaním premlčania nároku navrhovateľa na náhradu škody, ktorá škoda navrhovateľovi nemohla vzniknúť dňom podania predmetného návrhu a vzhľadom na podanie návrhu na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody dňa 30. 5. 2012, by bol podľa odporcu premlčaný nárok pred dátumom 30.5.2009, ale, nakoľko od podania návrhu na zmenu exekútora do uvedeného dátumu uplynula lehota piatich dní, nemožno tvrdiť, že v priebehu týchto piatich dní mohla teoreticky navrhovateľovi vzniknú škoda. Súd preto uvádza, že nárok navrhovateľa by podľa argumentácie odporcu na náhradu škody nebol premlčaný.

Dôvodom pre zmenu exekútora bola údajná strata dôvery k pôvodnému exekútorovi avšak ani nový exekútor nevyvymohol dlžnú sumu. Exekučným titulom bola notárska zápisnica. Navrhovateľ v množstve vecí podal návrh na zmenu exekútora, pričom išlo o rôznych exekútorov. V niektorých veciach návrhu na zmenu exekútora predchádzal podnet exekútora na zastavenie exekúcie. Je možné, že i takýto podnet, bol dôvod na podanie návrhov na zmenu exekútorov, na jedného exekútora. Podľa súdu v priebehu exekúcie v čase, keď je podaný návrh na zmenu exekútora k žiadnej škode nemôže dôjsť, keďže pôvodný exekútor má podľa zákona oprávnenie i povinnosť vykonávať úkony exekučného konania. Účastníkom exekučného konania do rozhodnutia súdu po zmene exekútora nevznikol stav právnej neistoty. Zo stanoviska pôvodného súdneho exekútora a z jeho vyčíslenia trov vyplýva, že exekútor v predmetnej veci vykonal viacero úkonov za účelom vymoženia pohľadávky oprávneného, bolo preukázané, že pôvodný exekútor vo veci konal a to bez ohľadu na návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora, preto nerozhodnutím o zmene súdneho exekútora nebolo exekučné konanie ohrozené.

Navrhovateľom uvádzaná majetková škoda nebola nijako preukázaná, navrhovateľ nepreukázal žiadnym spôsobom zníženie svojho majetku. Tvrdenia o tom, že ak by súd rozhodol včas, nemusel by sa navrhovateľ prostredníctvom svojich zamestnancov venovať urgenciám, sťažnostiam, evidencii prípadov, sú nedostatočným argumentom a zároveň nepreukazujú príčinnú súvislosť medzi rozhodnutím exekučného súdu o návrhu na zmenu exekútora a podaným návrhom na zmenu exekútora, navyše navrhovateľom uvádzaná majetková škoda nebola v konaní preukázaná, jej vyčíslenie paušalizáciou reálnych vecných nákladov, spočívajúcich v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca, je podľa súdu nepreukázané, nezodôvodnené a navrhovateľ neprodukoval žiadne dôkazy preukazujúce ním uvádzanú škodu. Škodou sa pritom rozumie majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe, je vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení (úbytku) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp., aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky toho, že navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné.

Navrhovateľ navrhoval v písomnom stanovisku znalecké dokazovanie, alebo postup podľa § 136 O.s.p. I k takémuto postupu je potrebné, aby účastník predložil podklady - dôkazy, bez nich nie je možné posudok vypracovať, či rozhodnúť podľa § 136 O.s.p. Znalecký posudok je na preskúmanie správnosti preukázaných tvrdení účastníkov konania. Z tohto dôvodu súd návrh na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom ako nehospodárne zamietol, i s poukazom na ďalšie dôvody pre zamietnutie návrhu. Zhodne súd nepovažoval za hospodárne čakať na potrebné čakať na dôkaz navrhovateľa, ktorí i keď by bol nadbytočný mal navrhovateľ predložiť spolu s návrhom. Rovnako ako pri vzniku škody je poškodený povinný nielen tvrdiť, ale aj preukázať vznik nemajetkovej ujmy, resp. uviesť skutočnosti, na ktorých základe bude možné podľa zákonom určených kritérií posúdiť vznik a rozsah ujmy. Pokiaľ navrhovateľ v danom prípade tvrdil, že o škode sa dozvedel vtedy, keď už nebolo porušované právo, pričom nevedel uviesť konkrétny dátum je v kontexte s ďalšími vyššie uvedenými dôvodmi dôkazom nedôvodnosti návrhu navrhovateľa ohľadne tvrdení o vzniku a výške škody.

Navyše doba ktorá uplynula od doručenia žiadosti na zmenu súdneho exekútora až do samotného rozhodnutia exekučného súdu o tomto návrhu, nemohla nijako negatívne zasiahnuť žalobcu, nemohla v ňom vyvolať neistotu ako morálnu ujmu, nemohla ovplyvniť jeho plánovanie a rozhodovanie, nemohlo viesť k strate legitímnych očakávaní, že v zákonom určenom čase nastane stav predpokladaný zákonom a nemohla vyvolať ani riziko ohrozujúce konečné vymoženie pohľadávky. Súd sa nestotožňuje ani s

názorom navrhovateľa, že možno priamo porovnávať nemajetkovú ujmu za nedodržanie zákonnej lehoty na vydanie rozhodnutia a nárokom priznaným Ústavným súdom SR za prieťahy v konaní.

Úlohou súdu je spravodlivé rozhodnutie v celom kontexte vzájomne sa odvíjajúcich skutočností. Ukladať súdu zákonodarcom zákonnú lehotu je riešenie, ktoré nemôže dostatočne zohľadňovať okolnosti toho ktorého prípadu. Pre spravodlivé rozhodnutie je akákoľvek lehota irelevantná. Správne a zákonné je, aby bolo vydané spravodlivé rozhodnutie prípadne i po lehote, ako nespravodlivé v zákonnej lehote, k čomu sa navrhovateľ prikláňal. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. S poukazom na ustanovenie § 44 ods. 6 Exekučného poriadku v znení platnom v čase začatia exekučného konania, súd uvádza, že nebola stanovená lehota na rozhodnutie súdu po žiadosti oprávneného o zmenu exekútora, pričom rozhodovanie u zmene exekútora nijako vzťah medzi účastníkmi nemení a vplyv na priebeh konania nebol preukázaný. Nový exekútor dlh stále nevymohol, exekúcia je na rovnakej úrovni ako u pôvodného exekútora. Navrhovateľ vo vyjadrení uvádzal urgencie, či žiadosti o informáciu o stave konania, v predmetnom exekučnom spise sa žiadne takéto podania navrhovateľa nenachádzali.

Rozhodovacia činnosť, ktorá je podstatou súdnictva nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup. Súd nie je presvedčený, že by bol počas doby rozhodovania exekučného súdu navrhovateľ v neistote a hrozila by mu akákoľvek škoda, navyše nedodržanie zákonnej lehoty automaticky nezakladá nárok na náhradu škody. Otázka je, či aj k škode došlo, čo sa podľa súdu nestalo. Ako už bolo konštatované zjavná ujma nebola preukázaná.

Navrhovateľ cestou právneho zástupcu na pojednávaní nevedel nijako konkrétne špecifikovať problémy v podnikaní navrhovateľa spôsobené vníma tvrdeným údajným nezákonným postupom súdu. Podľa súdu sa navrhovateľ snaží predmetným podaním eliminovať po finančnej stránke svoje nesprávne obchodnoprávne rozhodnutia vo svojej podnikateľskej aktivite. O návrhu na zmenu exekútora bolo rozhodnuté, zákonná lehota na rozhodnutie súdu nebola stanovená v právnom predpise a konštatovanie, že vo veci išlo o prieťah nie je všeobecný súd v tomto konaní oprávnený konštatovať.

Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti, treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako (priama) príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Teda nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkované spôsobené práve (iba) týmto postupom. Teda postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim.

Súd mal za to, že nedošlo k žiadnemu nesprávnemu úradnému postupu, že žiadna škoda nevznikla a v druhom rade, ak by aj teoreticky navrhovateľ nejakú škodu reálne dokladoval, nepreukázal jej spojitosť s rozhodnutím súdu o žiadosti oprávneného na zmenu exekútora.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi, ktorý mal vo veci úspech, nepriznal náhradu trov konania, keďže žiadne nešpecifikoval a žiadne mu nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V prípade, že si povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.), pričom podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.